

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CLXXXVIII. Concessio ejusdem Cœnobii Carmelitarum in Grangiam alterius
Collegii eorundem instruendi Bononiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

confueverunt, & de presenti etiam festis diebus, & precipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinae horae decantantur, Musico concentu figurato uti, & praeter organa, varii generis instrumenta saecularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, ceteras Moniales, quae silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illae, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quae in dictam Civitatem se conferunt, Officioris deprecationibus devictae in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contrariantibus, qui a pie mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis poenis interdicentia impetrarunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, longa experientia compertum sit, ejusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & haec licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timendum est, sed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Praesidens opportune in praemissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Caeritatis Pastoralis munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quae oblitae domum Patris sui, toras se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio jugiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Praesidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicae licentia dependentibus, ne de cetero quaquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quaesito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu praesumat sub poena interdicti Ecclesiae; In locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latae sententiae, a qua nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, praeterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activae, & passivae poenis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio praedicta.

Deputatio executoris.

Clausula.

§. 3. Praeterea, ut praesentes Nostrae litterae debite executioni mandentur, eidem Julio Abbati, & Praesidenti harum serie committimus, & mandamus, ut praesentes litteras, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicto Monasterio, Sacrificia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

§. 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, &

suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis praedictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

Declarantur nulla quaedam acta per Ordines Regni Poloniae emanata adversus Nunciaturam Apostolicam in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

CLXXXVIII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per saecularem potestatem in Ducem Sabaudiae adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonice. Reg. S. Augustini, & Const. ed. 1719. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edita saecularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Sept. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo Apostolicae dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctae Sedis Jura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi Nobis caelitus Pastoralis Officii debito facta testata tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus maturae considerationis trutina perpensis, aequitatis & Justitiae consentaneum esse in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniae in eorum diata, sive Comitibus Grodnensibus mense Octobri 1726. habitis quaedam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicae Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniae Regem Illustrum tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturam Apostolicam in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictae Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac subinde, nempe die die 26. Mensis Novembris immediate subsequents quinque articulos, quos gradus executionis dictae novellae legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus poenis, & multis etiam pecuniariis

Ab Ordinibus Regni Poloniae in Comitibus Grodnensibus novella quaedam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturam Apostolicam in eodem regno Tribunal, & Ecclesiasticam libertatem.

Necnon quinque articuli pro dictae Legis exemptione editi.

districte

districte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & agitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negotiorumve expeditiones obtinere auderent. Patrochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respectivè Ecclesiis publicare sub pœna sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites stauerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eandem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliæque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclyta nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summpere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censura in eos, qui Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

§. 2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostri literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostre diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articuloꝝ hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negotia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibito Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem devenitum est.

§. 3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non desuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eundem Augustum Regem, Poloniamque Rempublicam Nostram, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem secularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregrimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro se-

dulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hæcenus teneri nequiverit.

§. 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolica auctoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tamerli notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissimè præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliæque quæcumque, etiam specifican, & individuum mentionem, & expressionem requirunt præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmissis, seu eorum occasione in dictis Comitibus Grodnensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quæcumque securis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficacis esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quæcumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§. 5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, Ordinis, præminentis, & dignitatis Ecclesiasticæ, & secularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscriperunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt,

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articuloꝝ pro illius executione editorum.

Declaratur itidem censuræ a sacris Canonibus inflictæ incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

Qua super re a Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ sunt literæ.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

Verum frustra.

& denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præsterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latis, & infictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ poenas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & penis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eisdem Censuras, & poenas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausula peculiaris.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, Ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentis emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliode quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se jvare ullo modo posse: sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriz.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsitio non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantum-

vis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transcriptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transcriptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

CLXXXII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum rectè dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Republicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum rectè ambulantes, veluti manu ducunt.

Exordium. Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificati, totique Ecclesiæ perutilis.

§. 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga

Ordo Carmelitarum de instituendo